

κατειργάσκοτο, ἔπειμψε Θεόπομπον τὸν ληστὴν ἐς Λακεδαιμόνια, ἀπαγγελοῦντα τὰ γεγονότα· διὸ ἀφικόμενος τριταῖος⁵³ ἀπήγγειλε. Μετὰ δὲ τοῦτα Λύσανδρος, ὁρίσας τοὺς ἔνυμάχους, ἐκέλευσε βολεύεσθαι περὶ τῶν αἰγαλώτων. Ἐνταῦθα δὴ κατηγορίαι ἐγίγνοντο πολλαὶ τῶν Ἀθηναίων, ἃ τε⁵⁴ ἦδη παρενενομήκεσσαν⁵⁵, καὶ δὲ ἐψηφισμένοι ἦσαν ποιεῖν, εἰ κρατήσειαν⁵⁶ τῇ ναυμαχίᾳ, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀποκόπτειν τῶν ζωγρηθέντων πάντων, καὶ ὅτι⁵⁷ λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καὶ Ἀνδρίαν, τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πάντας κατακρημνίσειαν. Φιλοκλῆς δὲ ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, δις τούτους διέφθειρεν. Ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλα πολλά· καὶ ἔδοξεν ἀποκτεῖναι τῶν αἰγαλώτων δύοις⁵⁸ ἦσαν Ἀθηναῖοι, πλὴν ἀδειμάντου, δις μόνος ἐπελάθετο⁵⁹ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν ψηφίσματος. Ἡτάθη μὲν τοι ὑπό τινων προδοῦναι τὰς ναῦς. Λύσανδρος δὲ Φιλοκλέκ πρῶτον ἐρωτήσας, δις τοὺς Ἀνδρίους καὶ Κορινθίους κατακρημνίσειε, τί εἴη ἀξιος παθεῖν, ἀρξάμενος ἐς Ἑλληνας παρανομεῖν, ἀπέσφαξεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν τῇ Λαμψάκῳ κατεστήσατο⁶⁰ ἔπλει ἐπὶ τῷ Βυζάντιον καὶ Χαλκηδόνα⁶¹. Οἱ δὲ αὐτὸν ὑπεδέχοντο, τοὺς τῶν Ἀθηναίων φρουροὺς ὑποσπόνδους ἀφέντες. Οἱ δὲ παραδόντες Ἀλκιβιάδῃ τῷ Βυζάντιον⁶² τότε μὲν ἔφυγον εἰς τὸν Πόντον, ὕστερον δὲ ἐς Ἀθήνας, καὶ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι. Λύσανδρος δὲ τοὺς τε φρουροὺς τῶν Ἀθηναίων, καὶ εἴ τιγά που ἄλλον ἦδει Ἀθηναῖον, ἀπέπεμπεν εἰς τὰς Ἀθήνας, διδούς ἐκεῖσε μόνον πλέουσιν ἀσφάλειαν⁶³, ἄλλοθι δὲ οὐ εἰδὼς, δις ὅσῳ ἂν πλείους συλλεγῶσιν εἰς τὸ ἄξον⁶⁴ καὶ τὸν Πειραιᾶ, θάττον⁶⁵ τῶν ἐπιτηδείων ἔνδεικν γένεσθαι. Καταλιπὼν δὲ Βυζαντίου καὶ Χαλκηδόνος Σθενέλχου ἀρμοστὴν⁶⁶, Λάκωνα, αὐτὸς ἀποπλεύσας εἰς Λάμψακον, τὰς ναῦς ἐπεσκεύαζεν.

Ἐν δὲ ταῖς Αθήναις τῆς Παράλου ἀφικομένης νυκτὸς⁶⁷, ἐλέγετο ἡ ἔνυμφορά, καὶ ἡ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν⁶⁸ ἐς ἄστυ δῆκεν, δὲ τέρος τῷ ἑτέρῳ παραγγέλλων⁶⁹, ὥστε κείνης⁷⁰ τῆς νυκτὸς οὐδεὶς ἔκοιμόθη, οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦντες⁷¹, ἀλλὰ πολὺ ἔτι μᾶλλον αὐτοὶ ἔκυτοις πεισεσθαι⁷² γορίζοντες, οἷς ἐποίησκεν Μηλίους τε Λακεδαιμονίων ἀποίκους ὅντας, κρατήσαντες⁷³ πολιορκία, καὶ ἴστιαιέκτ⁷⁴ καὶ Σκιώ-

⁵⁸) Εἰς τοις ἡμέρας. ⁵⁴⁾ (Περὶ ἐκείνων) ἀ. ⁵⁵⁾ Εἶχον παρανομήσει, ὑπερσυντελ.

⁵⁶⁾ Κατηγ. ἐγίγν. ντο ὅτι. ⁵⁷⁾ Πάντας δύοις. ⁵⁸⁾ Λ. Σ. ἐπιλαμβάνω 6), ψέγω.

⁵⁹⁾ Ἐσθαλεν εἰς τάξιν τὰ πράγματα εἰς Λ. ⁶⁰⁾ Πόλις ἀντικρυ τοῦ Βυζαντίου. ⁶¹⁾ Οἱ Βυζαντῖοι δύοις ἄλλοτε εἶχον προδώσει κτλ. ⁶²⁾ Δηλ. ἀν ἄλλου ἔπλειν, ἐσυλλαμβάνοντο ὑπὸ τῶν Δικεδαιμονίων ἔκει δὲ τοῖς ἐπιτρέπετο νά πλεύσιν ἀσφαλές. ⁶³⁾ Ἐ πόλις τῶν Ἀθηνῶν.

⁶⁴⁾ (Τόσῳ) θάττον. ⁶⁵⁾ ἀρμοστάς ἔκλιψεν τοὺς διοικητάς ή φρουράρχους τοὺς ὄποιούς οἱ Δικεδαιμονίοις ἔστελλον εἰς τὰς κατακτηθεῖσας ἐπαρχίας. ⁶⁶⁾ (Διὰ) νυκτός. Κ. §. 359, ἀ.

⁶⁷⁾ Δύο τειχός τὰ ὄποια ἤνων τὸ φρουρίον τοῦ Πειραιῶς μὲ τὸ τῶν Ἀθηνῶν.

⁶⁸⁾ Ὀνομαστικὴ ἀπόλυτος. Κατ' ὅρθην σύνταξιν ἐπρεπε νά ἤντι γενική. Κ. §. 439, 6'. Σημ. ἀ έποι καὶ ἄλλα παραδίγματα. ⁶⁹⁾ Ἰωνικῶς, ἀντὶ ἐκείνων.

⁷⁰⁾ Ὀνομαστικὴ ᾧ συμφωνεῖσα μὲ τὸ Οἰδεῖς διότι Οἰδεῖς ἔκοιμόθη ἔντι τὸ αὐτὸ μὲ Πάντες οὐκ ἔκοιμόθησαν. ⁷¹⁾ Πάσχω. ⁷²⁾ Χρονική ὅτε ἐκράτησαν. ⁷³⁾ ίστιαιά, πόλις τῆς Εὔσείας.